

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

VI. Die Avgvsti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Morr. magno fecisset, adiecit Gaspar : Iam ger suâ phrenesi correptus viuere de-
nihil superest faciendum, & illico æ-
fuit.

VI. DIE AVGVSTI.

P. CLAVDIVS

IAIVS.

6. Aug. 1551.
Allobrox
Viennæ
Austr.

VNus è primis Societatis IESV decem viris fuit *Claudius* vir sapientiâ & virtute contra hæreticos tempore Concilij Tridentini, in Germania potissimum, singularis. Primum exercitiorum triduum ieiunus duxit, inediâ se ad cæli lucem parans. Placuit etiam in eo, fuitque ad Societatis genium, quòd Episcopatum Tergestinum ac postea Viennensem (necdum editis tunc Societatis Constitutionibus, quibus id cauetur) religiosè ac fortiter detrectârit, euiceritque ope Virginis Matris, cuius officio ad horas Deiparæ recitandas destinatio iam olim adolescens delectas quasdam è SS. Patribus sententias inscripserat de honoribus fugiendis. Petrus Canisius illum Germaniæ Apostolum, alij Angeli Dei, Patrem Patronumque Catholicorum dixere. Placidum illi & promptum facundumque ac à fastu omni abhorrens fuit ingenium, vultus hilaris & serena oris modestia. Vnde aditus facilius illi ad aures & animos tam hæreticorum quam Catholicorum, etiam Principum, aperiatur, ob sapientiam tanto virtutis suauioris lepore conditam.

*Humil.**B.V.**Fides.*

P. IOANNES

SEBASTIANVS A CAMPO.

Sardus Sarsari. 6. Aug. 1608. ætat. 82. Soc. 42.

DE hoc latè annuæ à Prouincia Sardinia perscriptæ, è quibus

delibo hæc pauca : Impendebat tantum temporis orationi vt Sabbatis omnibus ab occasu solis ad subsequētis vsque diei gallicinium & flexis genibus & nudo capite (quando etiam frigus rigidius sæuiebat) coram effigie B. V. Annunciatæ in Nosocomio persisteret. Transigebat ieiunio dies Veneris & Sabbathi per totum annū; quadragesimæ verò tempore nullum aliud obsonium præter panem & aquam ad prandium adhibebat. A seruitute Africana redemptus est Argerij à quodam Gennensi quæstic à Christo transfugam lucrifecerat. In Societate se verberibus bouis neruo infictis quoties expergisebatur singulis noctibus castigabatur. Femoralia ex equinis fetis contexta gestabat. Beatissimam Virg. incomparabili proferebatur amore, officio quotidiano colebat, eandemque aliquoties illi diuino cinctam splendore conspectam fama est. Et in captiuitate quidem se ab ea moneri sibi est visus vt in sui filij fide captiuos Christianos constabiliret, diciturque rosaria plenâ manu illi porrexisset captiuos distribuenda & quotidie recitanda. Lingua illi plena silentij : &, si loqui cogebatur, plena suauissimæ charitatis. Tam misere quàm orationi dans operam visus fuit persæpè à solo abripi ; sicque abstractus & suspensus in aëre quosdam lucis radios suo ex capite iaculati ; IESV quoque inter sumendum eius corpus pueri formâ conspecto vt dicitur. Hæc, & his plura fusius ibi quæ dabuntur in eius vita.

*B.V.**Sabbat.**Mortific.**Noct.**B.V.**Fides.**Oratio**Euchar. Iesu.*

ANTO-

ANTONIUS
DE LEON COAD.

Hispanus
Hispani. 6.
Aug. 1627.
stat. 65.
Soc. 46.
Castitas.

Promptus fuit semper & idoneus ad officia charitatis ac obedientia, nullâ suorum commodorum curâ insigni commendatione seuera paupertatis. Illud verò castitatis morte ferè obitâ & cruentâ dedicandæ exemplū quod edidit, meretur non negligi. Sategebat foris nescio vbi pro Collegio suo Antonius, cum impurâ fœminæ inuitatu vocatur, imò vrgetur ad sacrilegam turpitudinem. At cum fœmina se id impetrare haud posse videret, ac vehementer doleret se spretam ab eo quem ipsa laceffuerat; alium quempiam sibi turpiter obnoxium subornauit qui Antonium obseruaret, ac solum deprehensum mortis etiam minaciter intentatæ metu ad negatum hæcenus sacrilegum flagitium tandem percelleret. Quæsitâ, & reperia est opportunitas id patrandi: & iam procius ille fœminæ sceleratæ pro-

miserat se Antonio vel turpe illud facinus mortis formidine persuasurum; vel si id planè noller, eum coram illa trucidaturum. Ergò repertum Antonium coram impudica illa muliercula ad id quod hæcenus negasset vrget procius ferro armatus, iubetque aut fœminæ desiderio parere, aut coram illa cadere victimam iræ fœminæ. Mortem citra dubitationis moras elegit Antonius: & illic abiectus in genua ceruicem porrexit. Petiit tamen moræ tantillum, vt perbreui oratione animam Deo ardentius commendaret. Iam orabat Antonius: iam ferrum parabat expedire procius ille, carnifex mox futurus cum fœmina tam serio spectaculo attonita, & in lachrymas effusa, proco illi suo persuasit vt absteret. Eum enim hominem sanctum esse. Ita & vitam & triumphale pudicitæ defensæ decus retinuit felix Antonius. Biennio postea lecto affixus, longam mortem inuenit tantâ patientiæ laudè perinsignis, vt illis qui ad eum irabant vt eum solarentur ipse esset solatio singulari, atque exemplo.

VII. DIE AVGVSTI.

IOANNES
ANTONIUS

APVLVS. NOVITIVS.

7. Augnst.
Italus Mef-
lanæ 1551.
stat. 28.
Soc. 2.

Græcas, & Latinas literas tradebat iuuentuti; claro virtutis exemplo. Beatum se putabat si se despici, quod valdè optabat, aduerteret; si obiurgari audiret. Ad suas voluntates frangendas, ad linguæ dominationem plenam, scitè intentus erat. Vnde sæpè vetera Patrum exempla reducens, in ore gestabat calculum

silentij monitorem. Rogatus (vt habent pretiosæ occupationes morientium in Societate) quid sibi à Deo impetrari à fratrum coronâ percuperet; vt, inquit, eius de me voluntas vndeque fiat. Quoties petebatur; equid veller; non aliud, reponebat, quàm quod obedientiæ placuisset. Interroganti, quid sentiret summo sibi esse solatio in eo articulo? dixit: Obedientiam. In qua veller virtute vel maximè studium posuisse, adiecit, in obedientia. Iam vnctus ad agonem & iussus fratri cuidam explicare, in quo illum cuperet esse eximium: in obedientia,

Obedientia.

LL 3

dientia,

B.V.

Sabbat.

Mortific.

Noct.

B.V.

Fides.

Oratio

Euchar. In
su.

Silent.